

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Ένα διαρκές πραξικόπημα εξελίσσεται εναντίον των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων των μισθωτών του δημοσίου. Μετά τις διαδοχικές μειώσεις στο μισθό μας με ταυτόχρονη αύξηση του ωραρίου εργασίας, την φορολογική επιδρομή στο εισόδημα που μας απέμεινε, τις πειθαρχικές διώξεις σε αγωνιστές, τις εκστρατείες εκφοβισμού στους χώρους εργασίας και τις επιστρατεύσεις απεργών, η επίθεση κλιμακώνεται με το νέο κύμα διαθεσιμότητας – μαζικών απολύσεων στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στους δήμους, στα νοσοκομεία, στα ασφαλιστικά ταμεία, στα υπουργεία. Η κυβέρνηση καμαρώνει στην Τρόικα για τους χιλιάδες που θα απολύσει από το δημόσιο μέχρι το τέλος του 2014 και βαφτίζει τη σφαγή των εργαζόμενων μεταρρύθμιση του κράτους.

Εμείς όμως ξέρουμε πια τί σημαίνει αυτή η μεταρρύθμιση και το περιβόητο επιτελικό κράτος:

- Κατάργηση σχολείων, πανεπιστημίων, νοσοκομείων, και πολλών άλλων δημόσιων οργανισμών και υπηρεσιών, συρρίκνωση ασφαλιστικών ταμείων, με ταυτόχρονη μείωση της χρηματοδότησης για τη λειτουργία όσων απομείνουν
- Ιδιωτικοποιήσεις - ξεπούλημα κρατικών επιχειρήσεων και υποδομών στρατηγικής σημασίας (ενέργεια, νερό, λιμάνια, αεροδρόμια, σιδηρόδρομος)
- Υποθήκευση της δημόσιας γης και περιουσίας για την αποπληρωμή του χρέους, μέσω του ΤΑΙΠΕΔ. Η τρόικα σχεδιάζει τη μεταβίβαση των τίτλων της δημόσιας περιουσίας σε εταιρεία με έδρα εκτός Ελλάδας που θα διοικείται από ξένους «ειδικούς»!

Γι' αυτό «περισεύουν» δημόσιοι υπάλληλοι. Γιατί, στο έδαφος της καπιταλιστικής κρίσης, το «αναμορφωμένο» κράτος περικόπτει βάνουσα τις παροχές του προς το λαό και εκχωρεί στους ιδιώτες τις λειτουργίες του για να αυξηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου. Όσο κι αν προσπαθούν να μας τρομοκρατήσουν με τα ίδια πάντα διλήμματα (μνημόνιο ή χάος), όσα ψέμματα κι αν πουν για δήθεν «ιστορίες επιτυχίας», «ανάπτυξη», «έξοδο απ' το τούνελ» και «πρωτογενή πλεονάσματα», ξέρουμε πια την αλήθεια. Η πολιτική τους δολοφονεί τους μισθωτούς, τους αυτοαπασχολούμενους, τους αγρότες, τους συνταξιούχους, τους άνεργους, τη νεολαία.

Να μην τους κάνουμε τη χάρη! Εάν αφήσουμε να ολοκληρωθεί το σχέδιό τους, συναινούμε στην πλήρη διάλυση του ήδη λειψού κοινωνικού κράτους που γνωρίσαμε – της δημόσιας παιδείας, υγείας, της κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης. Παράλληλα, όσοι παραμείνουν να εργάζονται γι' αυτό το αυταρχικό και βάρβαρο κράτος θα δουν τα εναπομείναντα εργασιακά δικαιώματά τους να χάνονται με γοργούς ρυθμούς, θα ζουν με το άγχος της ανασφάλειας και του ανταγωνισμού, θα αντιμετωπίσουν την ελαστικοποίηση και την εντατικοποίηση της εργασίας και θα είναι έρμια της κυβερνητικής αυθαιρεσίας και των πολιτικών προϊσταμένων τους, χωρίς καμία θεσμική προστασία. Πρέπει, επιτέλους, να χάσουμε και τις τελευταίες αυταπάτες ότι κάποιος θα τη γλιτώσει από αυτή τη λαίλαπα που διαλύει το παρόν και το μέλλον μας, που μας στέλνει στην εξαθλίωση και στην υποδούλωση. Γι' αυτό πρέπει να κάνουμε τους αγώνες μας υπόθεση όλης της κοινωνίας και τους κοινωνικούς αγώνες δικούς μας.

Αυτός ο Σεπτέμβρης είναι κρίσιμος για την υγεία, την παιδεία, τη δημόσια περιουσία, τα δικαιώματά μας και την ίδια μας τη ζωή!

Οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση, από το δημοτικό μέχρι το πανεπιστήμιο, μαζί και οι εκπαιδευτικοί των ιδιωτικών σχολείων, συντονίζονται σε κοινούς αγώνες με απεργίες διαρκείας, διαδηλώσεις, συνελύσεις, παρακάμπτοντας τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. Το ίδιο συμβαίνει και στα ασφαλιστικά ταμεία, στον ΟΑΕΔ και σε άλλες υπηρεσίες του δημοσίου. Ο αγώνας στην ΕΡΤ ακόμα συνεχίζεται, σε πείσμα των πραξικοπηματικών τακτικών της δικομματικής, πλέον, κυβέρνησης. Εκεί οι εργαζόμενοι αποδεικνύουν ότι μπορούν να προσφέρουν ενημέρωση και ψυχαγωγία στο λαό, χωρίς κανένα πάνω από το κεφάλι τους.

Μπορούμε! Γιατί πίσω από τις διακηρύξεις του Σαμαρά ότι τάχα «τα δύσκολα τέλειωσαν» και πλέον η κυβέρνηση θα αρχίζει «να μοιράζει λεφτά στα θύματα της κρίσης», κρύβεται ο πανικός τους ότι οι μέρες τους τελειώνουν. Για τους εργαζόμενους μονόδρομος δεν είναι τα μνημόνια και η υποταγή στις επιταγές του κεφαλαίου, αλλά ο αποφασιστικός, ανυποχώρητος απεργιακός αγώνας διαρκείας και ο λαϊκός ξεσηκωμός με κοινό μέτωπο εργαζόμενων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ανέργων, φοιτητών και νεολαίας. Σε κάθε χώρο, οργανώνοντας γενικές συνελύσεις, αποφασίζοντας απεργίες και καταλήψεις, εκλέγοντας απεργιακές επιτροπές, περιφρουρώντας τις απεργίες, συντονίζοντας τους αγώνες, συμμετέχοντας μαζικά και οργανωμένα στα απεργιακά συλλαλητήρια, αναγκάζοντας τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να κλιμακώσουν προκηρύσσοντας άμεση συνέχεια των απεργιακών κινητοποιήσεων μετά την 48ωρη της ΑΔΕΔΥ μέχρι την ανατροπή της πολιτικής τους και της ίδιας της κυβέρνησης.

Παλεύουμε για την κατάργηση των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων. Την έξοδο από ευρώ και Ε.Ε.. Τη διαγραφή του χρέους και τις εκτεταμένες εθνικοποιήσεις τραπεζών και μεγάλων επιχειρήσεων χωρίς αποζημίωση στους ιδιοκτήτες τους. Την απαγόρευση των απολύσεων και την εργασία για όλους. Την αναδιανομή του πλούτου. Την κατοχύρωση σύγχρονων δημοκρατικών δικαιωμάτων ενάντια στην ταπεινωτική εποπτεία και τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό.

Με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο.

Αυτός είναι ο δρόμος για να υπερασπιστούμε τις ζωές μας, για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, για μια κοινωνία που οι αποφάσεις θα παίρνονται από τον λαό και για το λαό.

ΚΛΑΔΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ